

Bruxelles, den 28.6.2018
COM(2018) 496 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**om midtvejsevalueringen af initiativet EU-bistandsfrivillige
for perioden medio 2014 til medio 2017**

{SWD(2018) 353 final}

DA

DA

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. INDLEDNING	3
2. EVALUERINGENS FORMÅL OG OMFANG	4
3. DE VIGTIGSTE RESULTATER	5
4. KONKLUSIONER	7
5. VEJEN FREM.....	8

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om midtvejsevalueringen af initiativet EU-bistandsfrivillige for perioden medio 2014 til medio 2017

1. INDLEDNING

1. Som fastsat i Lissabontraktaten¹ oprettede Den Europæiske Union (EU) i 2014 initiativet EU-bistandsfrivillige (i det følgende benævnt "initiativet"). Initiativet er underlagt tre retsakter: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 375/2014 af 3. april 2014² (i det efterfølgende "forordningen"), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1244/2014 af 20. november 2014³ og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1398/2014 af 24. oktober 2014⁴. Initiativet har til formål at bidrage til at styrke EU's evne til at yde behovsbaseret humanitær bistand og til at styrke kapaciteten og modstandsdygtigheden i sårbare eller katastroferamte samfund i tredjelande og samtidig give de europæiske borgere mulighed for at deltage i humanitære aktioner i tredjelande og udvise solidaritet med mennesker i nød.

2. Initiativet stiller finansiering til rådighed for konsortier af organisationer, der er etableret i og uden for EU til udsendelse og forberedelse til udsendelse (herunder praktikophold) af EU-bistandsfrivillige til tredjelande. Derudover finansierer det projekter inden for opbygning af kapaciteter inden for organisationer, der er etableret i og uden for EU, så de kan overholde de nødvendige standarder og procedurer, der er påkrævet for at deltage i initiativet og styrke deres kapacitetsopbygning, herunder inden for organisering af frivillige. Endvidere fastsætter initiativet standarder, procedurer og en certificeringsmekanisme, et uddannelsesprogram til at forberede EU-bistandsfrivillige til udsendelse til tredjelande, en database over støtteberettigede EU-bistandsfrivillige, et netværk samt en kommunikationsplan.

3. Der er i perioden mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2020 blevet øremærket 147 936 000 EUR til initiativets gennemførelse. Initiativet fører stadig flere resultater med sig. Initiativets gennemførelsesniveau ligger dog betydeligt under det forventede niveau, der var fastsat i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020, hvad angår den budgetmæssige gennemførelse og antallet af uddannede og udsendte frivillige.

4. Denne rapport omhandler resultaterne af midtvejsevalueringen (i det følgende benævnt "evalueringen") af initiativet EU-bistandsfrivillige og ledsages af et arbejdsdokument fra

¹ Artikel 214, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 375/2014 af 3. april 2014 om oprettelse af det frivillige europæiske korps for humanitær bistand ("initiativet EU-bistandsfrivillige") (Den Europæiske Unions Tidende (EUT) L 122 af 24.4.2014, s. 1).

³ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1244/2014 af 20. november 2014 om gennemførelsesbetingelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 375/2014 af 3. april 2014 om oprettelse af det frivillige europæiske korps for humanitær bistand ("initiativet EU-bistandsfrivillige") (EUT L 334 af 21.11.2014, s. 52).

⁴ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1398/2014 af 24. oktober 2014 om fastsættelse af fælles regler for kandidater og EU-bistandsfrivillige (EUT L 373 af 31.12.2014, s. 8).

Kommissionens tjenestegrene, der omhandler de specifikke evalueringsresultater. Rapporten er baseret på dokumentation fra den eksterne evaluering samt tilbagemeldinger fra drøftelser med interessenter og en åben offentlig høring. Endvidere anfører rapporten nogle potentielle områder, hvor initiativet kunne udbygges yderligere ved at tage højde for anbefalingerne og behovet for at styrke initiativets udbredelse.

2. EVALUERINGENS FORMÅL OG OMFANG

5. Som fastsat i artikel 27, stk. 4, litra b), i forordningen skal Kommissionen fremlægge en rapport om midtvejsevalueringen for Europa-Parlamentet og Rådet. Midtvejsevalueringen har navnlig til formål at stille en uafhængig vurdering til rådighed om de opnåede resultater og de kvalitative og kvantitative aspekter ved forordningens gennemførelse, herunder initiativets effekt inden for den humanitære sektor og programmets omkostningseffektivitet i løbet af de første tre gennemførelsesår efter oprettelsen i 2014. Evalueringen analyserer derfor initiativets gennemførelse fra medio 2014 til medio 2017.

6. Den eksterne evaluering blev udført mellem maj og november 2017⁵. Fasen vedrørende fastlæggelsen af de faktiske omstændigheder inkluderede en omfattende dokumentgennemgang og en grundig høring af de interesserede parter (herunder på Kommissionsniveau og med repræsentanter fra medlemsstaterne, sendeorganisationer, værtsorganisationer, EU-bistandsfrivillige samt andre nøgleinteressenter). Der blev gjort brug af forskellige værktøjer, bl.a. onlineundersøgelser og delvist strukturerede telefoninterviews eller personlige interviews. Der blev udført seks målrettede undersøgelser⁶ og tre feltmissioner i Latinamerika og Caribien, Mellemøsten og Sydøstasien⁷. I en periode på tre måneder (fra august til oktober 2017) blev der foretaget en åben offentlig høring med i alt 30 besvarelser. Tre casestudier vedrørende forskellige projekter inden for rammerne af initiativet (dvs. certificering, udsendelse og teknisk bistand samt kapacitetsopbygning) fuldstændiggjorde den metodologiske tilgang.

7. Generelt blev der ved hjælp af undersøgelserne og kommentarerne fra interviewene indsamlet nyttig viden om initiativets gennemførelse. Der forelå ingen endelige projektrapporter på evalueringstidspunktet, samtidig med at initiativets udbredelse i de første år var begrænset. Det betyder, at midtvejsevalueringen udelukkende kan give en indikation om initiativets samlede effekt på lokalsamfundene, interessenternes forbedrede kapacitetsopbygning, udviklingen af færdigheder og EU-bistandsfrivilliges potentielle virkning på den humanitære sektor.

⁵ Den endelige rapport kan findes på: https://ec.europa.eu/echo/funding-evaluations/evaluations/thematic-evaluations_en

⁶ Undersøgelses målgrupper: EU-bistandsfrivillige (kandidater og udsendte) sendeorganisationer for EU-bistandsfrivillige og deres partnere værtsorganisationer for EU-bistandsfrivillige partnere (der endnu ikke deltager) i henhold til partnerskabsrammeaftalen under Generaldirektoratet for Civilbeskyttelse og Humanitære Bistandsforanstaltninger på Europæisk Plan (GD ECHO) partnere (der endnu ikke deltager) i pilotprojekter for EU-bistandsfrivillige samt repræsentanter fra medlemsstaterne (Rådets gruppe vedrørende Humanitær Bistand og Fødevarerhjælp (COHAFA), Civilbeskyttelsesgruppen (PROCIV) og Udvalget for Humanitær Bistand (HAC)).

⁷ Latinamerika og Caribien: Haiti og Ecuador Mellemøsten Jordan og Libanon og Sydøstasien Myanmar og Cambodja.

3. DE VIGTIGSTE RESULTATER

8. Det fremgår af de interview, den eksterne evaluator udførte med diverse interessentgrupper, at initiativets fem mål⁸ som fastsat i forordningen har relevans for initiativets støttemodtagere, sende- og værtsorganisationerne samt de frivillige. Nytteværdien ligger ifølge lokalsamfundene navnlig i de aktiviteter, der styrker det lokale frivillige arbejde og kapacitetsopbygningen for at forbedre færdighederne på lokalt plan inden for katastrofeberedskab. Generelt har de forskellige foranstaltninger, der gennemføres inden for rammerne af initiativet, relevans for initiativets mål. Det er dog kun et mindre antal interessenter (hovedsageligt frivillige), der mener, at målet om at udbrede EU's principper for humanitær bistand er relevant. Opmærksomheden på dette punkt bør således øges i initiativets kommunikationsaktiviteter. Interessen hos de etablerede partnere i partnerskabsrammeaftalen om humanitær bistand er fortsat meget lav. Dette udgør et problem for et initiativ, som netop har til formål at tjene sektoren for humanitær bistand. De sende- og værtsorganisationer, der deltager i initiativet, har en forholdsvis positiv indstilling til initiativets evne til at opfylde deres behov og styre udsendelsen af frivillige med de rette profiler alt efter værtsorganisationernes behov.

9. Initiativet har ikke været effektivt i sin opfyldelse af disse fem mål, og der er stadigvæk lang vej igen, før målene i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 er opfyldt. Budgettet i de første tre år blev ikke udnyttet fuldt ud, på trods af at tallene fra 2017 viste, at finansieringen til kapacitetsopbygning/teknisk bistand var betydelig. Selv om antallet af frivillige er stigende, ligger det dog betydeligt under målsætningen. Der er blevet udsendt over 200 EU-bistandsfrivillige til humanitære projekter i tredjelande. Dette tal ligger dog en del under målet om 4 000 EU-bistandsfrivillige inden 2020. Hovedårsagen ligger i de hindringer, der eksisterer for deltagelsen, herunder certificeringen af organisationer og kravet om at indgå i partnerskaber med andre organisationer for at kunne søge om EU-støtte. Disse hindringer har især været en udfordring for de organisationer, der ikke indgår i etablerede netværk. Effektiviteten undergraves, idet organisationerne skal søge efter konsortiepartnere og følge administrative procedurer for at forvalte konsortierne. Hurtigere procedurer ville øge rekrutteringsprocessens effektivitet yderligere. Initiativet har i lyset af dets begrænsede budget og langsomme udbredelse ydet et begrænset bidrag til den hidtidige styrkelse af EU's evne til at yde humanitær bistand. Det fremgår af evalueringsundersøgelserne, at de frivillige til en vis grad føler, at deres færdigheder er blevet forbedret gennem udsendelsen. De få praktikpladser, der er tilbudt gennem initiativet inden for de første år, har medført flere muligheder for at kunne bidrage til den humanitære bistand. Indtil videre er der intet belæg for, at standarderne for frivilligt arbejde som fastsat i initiativet har haft en positiv effekt på EU-medlemsstaternes nationale standarder. Nogle organisationer fandt konsortiedannelsen vanskelig, især når de ikke arbejder inden for etablerede netværk.

⁸ I artikel 7 i forordning (EU) nr. 375/2014 fastsættes det, at: "Initiativet EU-bistandsfrivillige arbejder for at opfylde følgende operationelle mål: bidrage til at øge og forbedre Unionens evne til at yde humanitær bistand, forbedre de frivilliges færdigheder, viden og kompetencer inden for humanitær bistand samt vilkårene og betingelserne for deres engagement, opbygge kapacitet i værtsorganisationerne og fremme frivilligt arbejde i tredjelande, informere om Unionens humanitære bistandsprincipper, som er vedtaget i den europæiske konsensus om humanitær bistand, styrke sammenhængen og overensstemmelsen mellem det frivillige arbejde i medlemsstaterne for at forbedre unionsborgernes muligheder for at deltage i humanitære bistandsaktiviteter og hjælpeaktioner."

10. De procedurer og krav, der spiller en afgørende rolle for initiativets effektivitet, reguleres nøje i tre retsakter. På den ene side er dette forbundet med en vis administrativ byrde for organisationerne. På den anden side har det en positiv effekt på de frivilliges oplevelse, idet der med udgangspunkt i disse skabes en gennemsigtig rekrutteringsproces, mens deres indlæring og udvikling understøttes under udsendelsen. De nye europæiske regler og procedurer til styring af frivillige kan være særligt byrdefulde for organisationerne at efterleve, hvis de anvender deres nationale ordning for frivilligt arbejde sideløbende med initiativet. Nogle organisationer oplever processen som afskrækkende, fordi den kan tage op til 18 måneder: fra offentliggørelsen af indkaldelsen af forslag over udvælgelsesproceduren, offentliggørelsen af stillinger for frivillige og uddannelsen af de frivillige til udsendelsen af de frivillige. Kommissionen arbejder vedvarende på at forenkle og fremskynde processerne inden for lovgivningsrammen for at højne initiativets fordele over for interessenter. Ansøgnings-, udvælgelses- og indberetningsprocedurerne synes særligt byrdefulde for de organisationer, der hovedsageligt er aktive inden for EU-projekter for humanitær bistand (katastrofeberedskab), der følger forskellige procedurer for støtteforvaltning. Der er blevet iværksat et effektivt overvågningssystem, som kunne udbygges yderligere for at behandle kvalitative oplysninger og ad hoc-rapporter i tillæg til de kvantitative oplysninger. Eventuelle analyser af omkostningseffektiviteten fungerer udelukkende som foreløbige vurderinger, idet der på dette tidspunkt ikke foreligger nogen endelige projektrapporter eller finansielle data forbundet hermed. Det fremgår af den eksterne evaluering, at Kommissionen har en omkostningsbevidst tilgang til tjenesteydelseskontrakter, der tager udgangspunkt i antallet af uddannede og forsikrede frivillige. Initiativet kræver forenklede processer, mere opsøgende arbejde og kommunikation vedrørende initiativets potentielle positive effekt på organisationerne i EU og udlandet og den måde, initiativet fungerer, en større sammenkobling mellem initiativet og EU's humanitære og udviklingsmål samt finansiering.

11. Der er plads til forbedringer, hvad angår initiativets sammenhæng med instrumenterne for humanitær bistand, udvikling og civilbeskyttelse. Initiativet er ikke blevet integreret i de eksisterende EU-instrumenter for humanitær bistand, men er oprettet som uafhængigt instrument. Frivillige må ikke udsendes til regioner med væbnede konflikter, hvilket betyder, at nogle af de tredjelande, der modtager store dele af den humanitære bistand, er udelukket fra initiativets anvendelsesområde. I forhold til sammenhængen med EU's politik om udviklingssamarbejde sikrer forordningens brede definition af humanitær bistand synergieffekter, idet de frivillige kan blive udsendt inden for en bred vifte af projekter, herunder aktiviteter, der sammenkobler nødhjælp, rehabilitering og udvikling, og som støtter og udbygger lokalsamfundenes generelle modstandsdygtighed. På trods af at initiativet ikke er formelt knyttet til målene for bæredygtig udvikling, anfører størstedelen af de deltagende værtsorganisationer, at de både har aktiviteter inden for humanitær bistand og udvikling. Den interne sammenhæng vedrørende de udførte aktiviteter kan ikke vurderes fuldt ud på initiativets nuværende stadium, men deres udformning antyder, at der eksisterer en sammenhæng mellem aktiviteterne.

12. Initiativet skaber en europæisk merværdi gennem de fælles standarder for styringen af frivillige fra alle EU-lande, fælles uddannelse og finansiering af kapacitetsopbygning og teknisk bistand. Organisationer med forskellige baggrunde (f.eks. humanitære organisationer, udviklingsorganisationer, civilbeskyttelse og frivilligt arbejde) og af forskellige størrelser ansøres således til at samarbejde. Deltagelse er både mulig for partnere i

partnerskabsrammeaftalen og for alle organisationer, der er etableret i EU med aktuelle eller planlagte aktiviteter inden for humanitær bistand. Det er eksempelvis kun 3 % af partnerne i partnerskabsrammeaftalen om humanitær bistand, der er organisationer fra de medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004 eller senere⁹. Disse organisationers andel i det samlede antal certificerede organisationer er betydeligt højere (20 %). I denne henseende kunne initiativet inddrage en bred vifte af organisationer fra forskellige EU-medlemsstater.

4. KONKLUSIONER

13. I lyset af resultaterne i den eksterne evalueringsrapport og Kommissionens egne erfaringer og dialog med interessenter i løbet af initiativets indledende gennemførelsesperiode kan Kommissionen generelt konkludere, at initiativet skaber en merværdi, og at initiativets mål er af relevans for interessenterne. Det fremhæves dog i evalueringen, at der hersker en række udfordringer, der bør håndteres for at øge initiativets effekt yderligere og gøre det mere attraktivt for organisationerne og de frivillige. Det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene fokuserer netop på disse aspekter, som sammenfattes i de nedenstående stykker.

14. Initiativets foranstaltninger reguleres nøje i tre retsakter. I løbet af de første tre gennemførelsesår var der en langtrukken opbygning af en organisationsbase for interessenter. Denne opbygning var forbundet med langtrukne procedurer og en overgang til EU-finansierede projekter for kapacitetsopbygning og teknisk bistand til udsendelsesprojekter. Så snart det er lykkedes at certificere et tilstrækkeligt antal organisationer, og der er blevet udarbejdet standarder efter den tekniske bistand og kapacitetsbygningsstøtten, forventes det, at organisationerne føler sig bedre rustede og er mere interesserede i at udsende EU-bistandsfrivillige.

15. Processerne og de administrative procedurer skal forenkles, således at organisationerne i højere grad vælger at deltage i initiativet. Tilbagemeldinger fra de deltagende organisationer og organisationer, der endnu ikke deltager i initiativet, viser et tydeligt behov for at revidere procedurerne. Sendeorganisationerne oplever eksempelvis certificeringsprocessen som udfordrende. Det bør derfor overvejes at revidere certificeringsprocessen og i højere grad bistå de interesserede organisationer på kort og mellemlangt sigt. Projekterne inden for teknisk bistand, der sætter organisationerne i stand til at opfylde de forventede standarder inden for styring af frivillige, deres sikkerhed og beskyttelse, bør knyttes bedre sammen med certificeringsprocessen for organisationer, der er etableret i EU.

16. Det er muligt at øge initiativets attraktivitet ved at nedbringe tiden frem til udsendelsen (fra offentliggørelsen af indkaldelsen til den egentlige udsendelse) fra ét år, som er gældende i dag, til et halvt år for at sikre hurtigere udsendelser. Dette ville potentielt forbedre antallet af udsendelsesmuligheder for EU-borgerne og reducere antallet af frafald.

17. Interessen hos de organisationer, der har aktiviteter inden for humanitær bistand i bred forstand – i henhold til forordningen – skal styrkes. EU-bistandsfrivillige udsendes til aktiviteter såsom opbygning af modstandsdygtighed, sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling, forskellige sektorer relateret til humanitær bistand (vand, sanitet

⁹ Bulgarien, Kroatien, Den Tjekkiske Republik, Cypern, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Malta, Polen, Slovakiet, Slovenien, Rumænien.

og hygiejne, køn, logistik), men også udviklingsprojekter inden for fødevarerikkerhed, fattigdomsbekæmpelse og økonomisk robusthed. Kommissionens årlige arbejdsprogram for 2018 omfatter allerede et mål om at skabe yderligere synergieffekter med Kommissionens eksisterende programmer.

18. Kommissionen anerkender behovet for, at tilgangen til frivilligt arbejde i tredjelande i højere grad bringes i overensstemmelse med andre EU-ordninger for frivilligt arbejde. Der bør sigtes mod sammenhæng og synergieffekter med den europæiske volontørtjeneste og det europæiske solidaritetskorp. Komplementariteten mellem den humanitære sektor og udviklingssektoren bør optimeres.

19. Hovedfokus i den indledende gennemførelsesperiode har ligget på organisatorisk udvikling. Ved gradvist at ændre fokus fra en finansiering af processerne (støtte til styring af frivillige eller organisatorisk kapacitet) i retning af aktiviteter med en humanitær effekt som mål ville interessenternes forventninger på området bedre kunne imødekommes.

20. Initiativet ville blive mere attraktivt for organisationerne og de frivillige, hvis dets effekt blev mere synlig, og dette ville styrke gennemførelsen. Der er oprettet en overvågningsramme i overensstemmelse med initiativets interventionslogik. I dag bliver der udelukkende indsamlet kvantitative data. Dette bør fuldendes med kvalitative data vedrørende projekternes effekt i forhold til den humanitære sektor, styring af katastroferisici eller sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling. Resultatindikatorerne bør gennemgås, hvad angår deres relevans og kapacitet til at indsamle pålidelige, fornuftige og sammenlignelige data. Ud over de aktuelle resultatindikatorer for udsendelsen af frivillige bør der udarbejdes resultatindikatorer for fremskridtene inden for kapacitetsopbygning og teknisk bistand, som udgør størstedelen af initiativets budget. Det ville ved hjælp af disse blive lettere at måle initiativets effekt på lokalsamfundene, de deltagende organisationer og de frivillige, og de ville synliggøre sammenhængen mellem EU's projekter for bistandsfrivillige og projekterne inden for humanitær bistand/katastrofeberedskab. Det forbedrede samarbejde med lokalkontorerne for humanitær bistand og EU's delegationer, herunder inden for overvågningen af EU's projekter for bistandsfrivillige, bør tages i betragtning.

5. VEJEN FREM

21. Evalueringen giver nyttige analyser og indsigt i gennemførelsen af initiativet, herunder om eksisterende mangler og områder, der kan forbedres yderligere. Kommissionen har en dobbelt indfaldsvinkel med videreførelsen af evalueringsresultaterne og -anbefalingerne: der skal på den ene side overvejes foranstaltninger, der kan gennemføres på kort og mellemlangt sigt inden for den aktuelle lovgivningsramme, og på den anden side på de foranstaltninger, der kræver mere grundlæggende ændringer i lovgivningen om EU's bistandsfrivillige.

22. Ved den første gruppe af foranstaltninger skal der straks tages højde for evalueringsresultaterne, når programmerne udformes, og midlerne tildeles. Kommissionen arbejder allerede i dag på de foranstaltninger, der skal gennemføres fra i dag og frem til udgangen af den aktuelle gennemførelsesperiode i 2020, der sigter mod at fremskynde processerne, forenkler de administrative procedurer, forbedre bistanden til de interesserede organisationer, fremme finansieringsmulighederne yderligere og dele succeshistorier. Dette

kan eksempelvis opnås ved at forenkle certificeringsprocessen for organisationer med partnerskabsrammeaftaler yderligere for at forhindre overlapninger inden for de to administrative procedurer, nedbringe omfanget af de elektroniske certificeringsformularer, forkorte tiden fra offentliggørelsen af indkaldelsen til de frivilliges udsendelse, forbedre de opmærksomhedsskabende tiltag for aktiviteterne for at synliggøre de frivilliges betydning på området. En øget udsendelse af EU-bistandsfrivillige inden for Kommissionens projekter for humanitær bistand og reduktion af katastroferisici samt udviklingssamarbejde udgør endnu et nøglemål.

23. Den anden gruppe af foranstaltninger vedrører Kommissionens igangværende arbejde med EU-programmernes fremtid inden for den næste flerårige finansielle ramme. Resultaterne af denne midtvejsevaluering kan bruges som grundlag for Kommissionens forslag til udgiftsprogrammer efter 2020. Kommissionen vil i den henseende arbejde hen imod en betydelig forenkling af procedurerne ved at fjerne de elementer, der bremser de frivilliges udsendelse og skaber en betydelig administrativ byrde for de deltagende organisationer. Der sigtes mod synergieffekter og en strømlining med andre EU-ordninger for frivilligt arbejde, navnlig det europæiske solidaritetskorp. Kommissionen har et mål om en større gennemsigtighed, hvad angår EU-borgernes muligheder for frivilligt arbejde inden og uden for EU. En bedre sammenhæng med EU's mål om sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling samt humanitær bistand og udvikling menes at kunne øge deltagelsen af humanitære organisationer, udviklingsorganisationer samt mulighederne for frivilligt arbejde.

24. Kommissionen fortsætter med udgangspunkt i de erfaringer, den har gjort sig til dato, samt anbefalingerne i midtvejsevalueringen med at gennemføre og videreudvikle initiativet i tæt samarbejde med medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne, organisationerne og borgerne. Den vigtigste drivkraft for forbedringer er fortsat tilbagemeldingerne fra interessenterne. Disse skal sikre initiativet en større effekt i næste gennemførelsesfase frem til 2020 og derefter.